

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

આત્મ સંવત : ૩૫/૩૬

વીર સંવત : ૨૪૫૬/૫૭

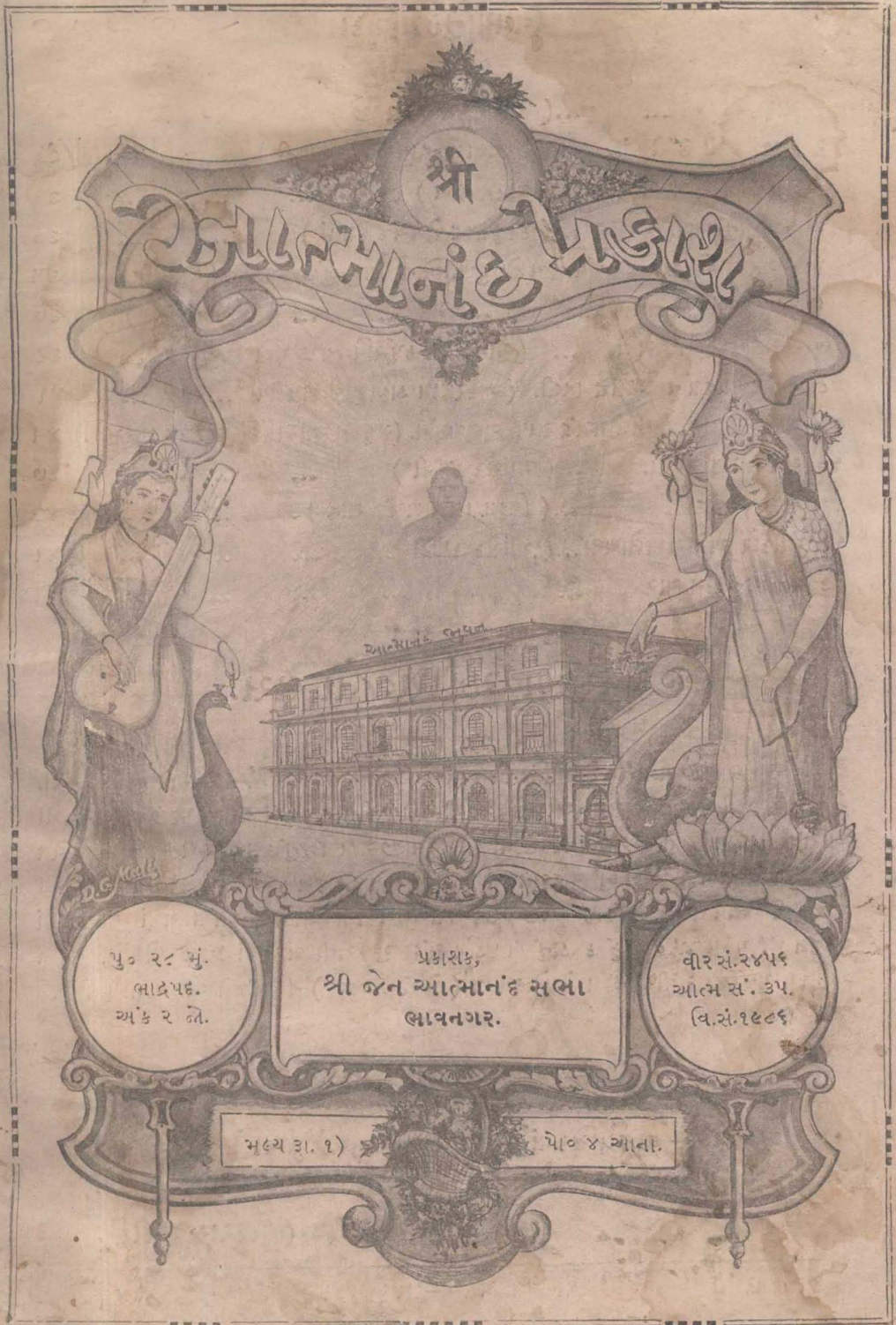
વિક્રમ સંવત : ૧૯૮૬/૮૭

પુસ્તક : ૨૮

સર્ગ :

શ્રી જેન આત્માનંદ સભા

ખારોલદ, ભાવનગર - ૩૬૪૦૦૩

વિષયાનુક્રમણિકા.

૧ માફી.	...	...(સંઘતી વેલયંદ ધનજી)	...	...	૨૯
૨ આજી અધી ઉંઘી વળે.	...	(જગનલાલ ન્હાનયંદ નાણાવટી)	...	...	૩૦
૩ ગૃહસ્થનો સામાન્ય ધર્મ.	...	(આત્મવલ્લભ)	...	...	૩૧
૪ ભાવનાનું બળ.	...	(કસ્તુરચંદ હેમચંદ દેશાઈ)	...	...	૩૩
૫ જગતમાં બે શાન્તિ ક્યાંય હોય તો દુઃખીઓના અશ્રુ લુંછવામાં છે. (એકમુનિ)	...	...	...	...	૩૫
૬ તમારી જીંદગી તમે વાંચો.	...	...	...	(,,)	૩૭
૭ સંઘટીત સૂક્ત વચનો.	...	(મુનિ૦ શ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ.)	...	...	૩૮
૮ નય રેખા દર્શન પ્રશ્નોત્તરાવલી.	...	(શંકરજ્ઞાલ ડાયાભાઈ કાપડીયા)	...	...	૪૧
૯ શ્રી કૃણીકાલ સર્વ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય ગુણવર્ણન. (સદ્ગત આચાર્યશ્રી અજીતસાગરસૂરિ.)	...	...	...	...	૪૫
૧૦ સમવસરણુ રચના.	...	(માસિક કમીટી)	...	...	૪૭
૧૧ અધ્યાત્મવાદ...	...	(વિઠ્ઠલદાસ સૂળચંદ શાહ)	...	...	૪૯
૧૨ સ્વીકાર અને સમાલોચના...	...	(માસિક કમીટી).	...	...	૫૧
૧૩ વર્તમાન સમાચાર.	...	...	...	...	૫૨

શ્રીપાળ મહારાજનો રાસ.

શ્રી નવપદજી મહારાજનો મહિમા અપૂર્વ છે, જે કોઈ પણ જૈન તે માટે અજાણ્ય નથી. ચૈત્ર માસ અને આશો માસમાં આવતા ઝોળી-આયળીલ તપ કરી શ્રી નવપદજી મહારાજની આરાધના કરાય છે. તે અઠ્યાધના દિવસોમાં શ્રી નવપદજી મહારાજનું અપૂર્વ મહાત્મ્ય જેમાં આવેલ છે, તેવા શ્રીપાળ મહારાજનું અદ્ભુત ચરિત્ર તેનો રાસ જે વંચાય છે તે મૂળ તથા તેનું સરલ ગુજરાતી ભાષાંતર સર્વ કોઈ સમજી શકે તેવી ગુજરાતી ભાષામાં આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલ છે. પાના ૪૬૦ પાકું કપડાનું બાઈડીંગ સુંદર ગુજરાતી ભાષામાં પ્રગટ થયેલ છે, આશો શુદ્ધ ૧૫ પુર્ણિમા સુધીમાં લેનારને બે રૂપિયા (પોસ્ટેજ જુદું) ની કિંમતે આપવામાં આવશે.

લખો—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

સુચના—આ માસિકમાં આવતા લેખો માટે તેના લેખક જવાબદાર છે અને તે માંહેની હકીકત માટે અમો સમ્મત જ હોઈએ તેમ માનવાનું નથી.

(માસિક કમીટી.)

ભાવનગર થી “ આનંદ ” પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં—શાહુ ગુલામચંદ લલ્લુભાઈએ છાપ્યું.

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ વંદે જીરમ્ ॥

યદુત મો મદ્રાઃ સદ્ધર્મસાધનયોગ્યત્વમાત્મનોઽભિલષદ્ધિર્ભવ-
દ્ધિસ્તાવદિદમાદૌ કર્તવ્યં ભવતિ યદુત સેવનીયા દયાલુતા ન
વિધેયઃ પરપરિભવઃ મોક્તવ્યા કોપનતા વર્જનીયો દુર્જનસંસર્ગઃ
વિરહિતવ્યાલીકવાદિતા અમ્યસનીયો ગુણાનુરાગઃ ન કાર્યા
ચૌર્યબુદ્ધિઃ ત્યજનીયો મિથ્યાભિમાનઃ વારણીયઃ પરદારાભિલાષઃ
પરિહર્તવ્યો ધનાદિ ગર્વઃ ।

તતો મવિષ્યતિ ભવતાં સર્વજ્ઞોપજ્ઞ સદ્ધર્માનુષ્ઠાનયોગ્યતા ॥

ઉપમિતિ મવપ્રપચ્છા કથા-સત્તમ પ્રસ્તાવ.

પુસ્તક ૨૮ { વીર સં. ૨૪૧૬. માદ્રપદ આત્મ સં. ૩૧. } અંક ૨ જો.

મારી.

સિદ્ધાન્ત જૈન તણું તમે સ્વીકારવા ઉત્સુક છો ?
દુઃખકર્મની મારી પરસ્પર માંગવા મશ્ગુલ છો ?
નિજ હૃદય શુદ્ધિ વિષુ વાણીનો પ્રલાપ શું કામનો ?
“મથ્યમિ દુષ્કૃત” શબ્દ દેવી સમઝ વિષુ છે નામનો ? ૧

મારી મનોહર શબ્દ સુંદર શુદ્ધિ સાચી સૂચવે,
“પર્યુષણ” આરાધવા ફરમાન વશ થાવું હવે;
તાત્વિકતા સમઝી ખરે નિજ હૃદયને નિર્મલ કરો,
મારી સમર્પણ સાથ મૈત્રી કેળવી ઈષ્તિસત વરો. ૨

મન વચન-કાય ત્રિયોગથી જે જે કર્યા દુષ્કર્મ તે,
આલોચવા અન્તર થકી તે-તે ત્રિયોગીક સર્વને;
પ્રતિકમણમાં કરવી સમુચ્ચય યાદ દુષ્કૃત કર્મની,
બહુએ અબહુએ જે થયાં સહુ મારી માંગો તેહની. ૩

“ દુષ્કર્મની માત્રી ” ત્રિયોગે જ્ઞાત ! માંશુ આજ હું,
અર્પો દયા દરસાવીને નિઃશલ્ય થઈ સાચું કહું;
મતભેદ ભૂલી શૈલી શ્રી જિન ધર્મની સ્વીકારશો,
છે અર્જ આત્માનંદ ની આતંદ સત્ય જમાવશો. ૪

વિક્રમાબ્દ ૧૯૮૬
પર્વ-પચુષણ

વેલચંદ ધનજી.

આજ બધી ઉંધી વળે.

(છંપય)

આર્ય દેશ અવતાર, કુળ પણ ઉત્તમ પામે;
અખંડ અંગોપાંગ, રૂપથી રતિ વિરામે. ૧
રહે શરીર આરોગ્ય, રોગનું નામ ન જાણે;
કરે સદા કલ્લોલ, ભાગ્ય સહુ લોક વખાણે. ૨
ભણે વિદ્યા વિધવિધ, સરસ્વતી કંઠે સોહે;
વાણી વચન રસાળ; દેખતાં પડિત મોહે. ૩
ખેડે વણજ વ્યાપાર, દેશ પરદેશે મોહટો;
ખાટે લાભ વિશેષ, કદી નવ માંડે તોટો. ૪
ધન ધાન્યના ભંડાર, ભરેલા નિશદિન રહેતા;
ગજ ઘોડા ખેહદ, સદા સુખપાળો વહેતા. ૫
સ્વજન વર્ગ અનુકૂળ, પુત્ર પરિવારે શોભે.
કરે સેવક સત્કાર, દેખતાં દિલડું લોભે. ૬
મળે મહાજનમાં માન, સહુ કોઈ આજ્ઞાધારે;
કીર્તિ દેશ વિદેશ, આંટ પણ ઉજવળ ભારે. ૭
દેવ ગુરુ જોગવાઈ, અહોનિશ આવી મળતી;
રેખા પુણ્ય વિશેષ, કામના વિધ વિધ ફળતી. ૮
વળી આયુ દીર્ઘ શત વર્ષનું, એમ અનુકૂળતા સર્વે મળે;
પણ જિનરાજને જાણે નહિ, તો આજ બધી ઉંધી વળે. ૯

હગનલાલ નહાનચંદ નાણાવટી
વેળવપૂર-ભરૂચ.

ગૃહસ્થનો સામાન્ય ધર્મ.

કુળપરંપરાથી આવેલું એટલે પિતા, પિતામહ વગેરે પૂર્વપુરૂષની પરંપરાએ સેવનાદ્વારા પોતાના જીવન સુધી ચાલતું આવેલું નિંદા રહિત આચરણ તેમજ વૈભવાદિકની અપેક્ષાએ ન્યાયથી આચરેલું, પોતાના વ્યાપારાદિમાં લેણસેણ વગર, બરાબર માપ તથા તોલ સહિત અને યોગ્ય વ્યાજ લેવા રૂપ પ્રમાણિકતાથી, અથવા સેવવા યોગ્ય પુરૂષોના ચિત્તનું અવસરે આરાધન કરવું એ રૂપે પણ ન્યાયથી વ્યાપાર અનુષ્ઠાન કરવું, તેમજ તેજ રીતે રાજસેવા, નોકરી વગેરેનું આચરણ તેને શાંત્રકાર મહારાજ ગૃહસ્થનો સામાન્ય ધર્મ કહે છે. શ્રાવકપણું-દેશવિરતિપણું હજી આગળ છે, તેની પ્રથમ ભૂમિકા તરીકે આધર્મ છે મતલબ કે વ્યાપારમાં, રાજસેવામાં કે પોતાની નોકરીમાં જ્યાં જોડાયો હોય ત્યાં તે તે વ્યાપાર કે સેવાને ઘટતા એવાં કમમાં પ્રમાણિકપણે પ્રવર્તે, કુળપરંપરાથી ચાલી આવેલ અનિંદ્ય આચરણ આચરે જેથી વ્યવહારમાં સર્વ વિદ્વંતથી દૂર રહી શકે તેથી શ્રાવક-દેશવિરતિ ધર્મના પગથીઆ ચડવા ઉમેદવાર બની શકે, તેથી જ ગૃહસ્થનો ઉપરોક્ત સામાન્ય ધર્મ પ્રથમ સોપાન રૂપ બતાવ્યો છે.

અહિં અનિંદ્ય આચરણ એમ જે જણાવ્યું છે તે એટલા માટે છે કે, જે ગૃહસ્થ આ અનુષ્ઠાન રહિત રહે તેને આજીવિકાનો વિચ્છેદ થાય અને તેમ થતાં ધાર્મિક વ્યવહારિક તમામ શુભક્રિયા વિરામ પામી જવાને પ્રસંગ આવે, જેથી છેવટે અધર્મપણું પ્રાપ્ત થાય, માટેજ ગૃહસ્થને (સામાન્ય ધર્મમાં હોય ત્યાંથી જ) ન્યાયથી (શુદ્ધ વ્યવહારથી) દ્રવ્ય ઉપાર્જન કરવાનું ભગવાને દરમાવેલું છે. કે જેથી આ લોક અને પરલોકના કલ્યાણને માટે તે થાય છે, બાકી વ્યાપાર-અને વ્યવહારમાં, નોકરીમાં અન્યાયથી દ્રવ્ય ઉપાર્જન કરેલ મનુષ્ય ધર્મના કોઈ માર્ગે ગમે તેટલો ધનનો વ્યય કરે તો પણ તેના આ લોક પરલોકના કલ્યાણ માટે તે થતું નથી. દુનિયામાં એવું પણ જોવાય છે કે અન્યાયથી ઉપાર્જન કરેલ દ્રવ્યવાળા મનુષ્યો પોતાના તે દોષો ઢાંકવા, લોકોમાં વાહવાહ કહેવરાવવા, કપટે-વિશ્વાસઘાતે ધન મેળવી અભિમાને ખરચવા જેવા પણ ધાર્મિક અનુષ્ઠાનોમાં પોતાના પૈસાનો ઉપયોગ કરતાં આપણે જોઈએ છીએ તેમજ વાણીમાં બીજાં અને વર્તનમાં બીજાં તેવી રીતે વ્યય કરનારા મનુષ્યો પણ ગમે તેટલું તે માર્ગે દ્રવ્ય ખરચે પણ શાસો તો તેને આ લોક અને પરલોકનું કલ્યાણ તેનાથી થતું નથી તેમ જણાવે છે.

૩૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અન્યાયથી પ્રવર્તેલા પુરૂષો ઉપર, ઉપલોગ કરનાર ઉપર અને ઉપલોગ કરવા યોગ્ય વૈભવ ઉપર એમ બે પ્રકારે લોકોને શંકા ઉત્પન્ન થાય છે. લોકતા ઉપર આ પરદ્રોહ કરનાર પુરૂષ છે અને લોગ્ય વસ્તુ ઉપર આ પારકું દ્રવ્ય છે, અન્યાય, કપટ વિશ્વાસઘાત—છેતરીને એકઠું કરેલું દ્રવ્ય છે તેનો આ લોગવટો છે એવા દોષોની સંભાવના લોકોથી થાય છે.

ન્યાયથી દ્રવ્ય ઉપાર્જન કરનાર ઉપર તેવા દોષો આવતા નથી, તેથી અન્યાય કુલ ચિત્તવાળા અને ઉત્તમ પરિણામવાળા તે પુરૂષને આ લોકમાં સુખનો મહાન લાભ થાય છે, અને પરલોકનું હિત એ રીતે થાય છે કે, સત્કાર પ્રમુખવડે તીર્થ ગમન પવિત્રગુણના પાત્ર એવો પુરૂષવર્ગ અથવા દીન તથા અનાથ પ્રમુખ પ્રાણી વર્ગ તે અપેક્ષાએ તીર્થ કહેવાય તેમાં ગમન એટલે પ્રવેશ એટલે ઉપરોક્ત વર્ગને દાન આપવાથી તથા ટેકો આપવા માટે દ્રવ્યની પ્રવૃત્તિ કરવી એટલે ધર્મી પુરૂષોના ધનને દાનનું સ્થાન કહેલું છે તે અપેક્ષાએ પણ છે.

પોષ્ય વર્ગને વિરોધ ન આવે તેમ અને સ્વતઃ વિરૂદ્ધ ન હોય તેવી રીતે પાત્ર અને દીન અનાથ વગેરેને ઉપરોક્ત ન્યાયથી મેળવેલું દાન આપવું તે વિધિથી આપેલું કહેવાય છે; પરંતુ અન્ય રીતે અન્યાયથી સંપાદન કરેલું હોય તો તે રીતે આપતાં આ લોક અને પરલોકના શ્રેય માટે થતું નથી, કારણ કે અન્યાયથી સંચય કરેલું ધન અસ્થિપ્રમુખશબ્દ દોષવાળું ઘર જેમ ટકે નહિ તેમ તે કાયમ ટકતું નથી, કદાચ પાપાનું બંધીપુણ્યના બળથી અમુક વખત ટકી રહે તો તે પરિણામે વિનાશક થાય છે. કહ્યું છે કે—

“પાપેનૈવાર્થરાગાંધ ફલમાપ્નોતિ યત્ ક્વચિત્ ।

બહિશાભિષવત્તત્તમવિનાશ્ય ન જીર્યેતિ ॥”

કોઇ ઠેકાણે દ્રવ્યના રાગથી અંધ થયેલો માણસ કદિ અન્યાયરૂપ પાપથી દ્રવ્ય મેળવે છે, પણ છેવટે મત્સ્ય ને આપેલી લોઢાની ગોળીના માંસની જેમ તે દ્રવ્ય તેનો વિનાશ કર્યો સિવાય પચતું નથી.

સંપત્તિને ઉપાર્જન કરવાનો ઉપાય ન્યાય જ છે એમ પરમાત્મા જણાવે છે. ન્યાયથી દ્રવ્યની પ્રાપ્તિમાં તે પ્રાપ્ત કરનારને ભવંતરે બીજાના લાભને હાનિ કરી અને ઇચ્છી, તે દ્વારા ઉપાર્જન કરેલા અને પોતાને લાભ કરવામાં વિઘ્નના હેતુરૂપ લાભાંતર કર્મનો નાશ થાય છે; જેમ સારી રીતે લંઘન વગેરે ક્રિયા કરવાથી જવર, અતિસાર, બદહજમી વગેરે રોગોનો નાશ થાય છે તેમ, લાભાંતરણ કર્મનો નાશ થતાં આગામી કાલે અર્થસિદ્ધિ થાય છે.

અન્ય રીતે દ્રવ્ય ઉપાર્જન કરવામાં રાજદંડનો પણ ભય રહેલો છે, તેટલા

ભાવનાનું બળ.

33

માટે પણ તેવી પ્રવૃત્તિ ન કરવી. ગૃહસ્થના સામાન્ય ધર્મ માત્રની અપેક્ષા રાખનારા મનુષ્યો તો જેમ નીચ માણસ રાજ્યદંડના ભયથી પાપ કરતો નથી., મધ્યમ માણસ પરલોકના ભયથી પાપ કરતો નથી અને ઉત્તમ મનુષ્ય સ્વભાવથી જ પાપ આચરતો નથી, તેમ ઉત્તમ મનુષ્યની જેમ જ સ્વભાવથી જ પ્રકૃતિથી જ અન્યાયથી દ્રવ્ય ઉપાર્જન કરતા નથી, કારણ કે તેથી છેવટે અનર્થ થવાનો જ, તેટલું જ નહિ પરંતુ અન્યાય પ્રવૃત્તિથી ઓંધેલું તે પાપ નિયત પણે પોતાનું ક્ષણ આપ્યા સિવાય રહેતું નથી. દરેક મનુષ્યે પોતાના વ્યવહાર, વ્યાપાર કે સેવા નોકરીના આચરણમાં ન્યાયથી દ્રવ્ય મેળવવું તેથી તે માત્ર તે સામાન્ય ગૃહસ્થમાં છે તેમ ગણાય છે. આગળ વધનાર માટે આ એક મનુષ્યક્ષેત્રની શુદ્ધિ રૂપ છે, પછી તેમાં સમ્યક્તરૂપી બીજ વવાતાં વિરતિરૂપ વૃક્ષ ઉત્પન્ન થતાં મોક્ષ રૂપી ક્ષણ અનુક્રમે પમાય છે. પ્રથમભૂમિની શુદ્ધિ ઈચ્છનારે પોતાના આચાર વિચાર વ્યવહાર-વ્યાપારમાં આ લોક અને પરલોકના કલ્યાણ માટે જીવનમાં આટલો હૃદય પલટો કરવાની જરૂર છે.

(આત્મવહ્નિ)

ભાવનાનું બળ.

“ભા” વ અનંતે અનંત ક્ષણ પાવે” એ જ્ઞાન વિમળસૂરિનું પદસિદ્ધાચળ-જીનું સ્તવન યોલતા યાદ આવે છે. આપણે એ ભાવનાનું અનંત બળ પ્રાપ્ત કરવા માટે, અથાગ પરિશ્રમ તથા સતત અભ્યાસ સાથે મનને ધ્યેયની સાથે એકાગ્ર કરવાની જરૂર છે. “પરિણામે બંધ” એ સૂત્ર આપણી સન્મુખ રાખી, શુભ પરિણામની અંદર ચિત્તને એકાગ્ર કરવાની જરૂર છે યતઃ

આકર્ણિતોપિ મહિતોઽપિ નિરિક્ષિતોઽપિ
નૂનં ન ચેતસિ મયા વિદ્યુતોઽસિ મક્ત્યા
જાતોઽસ્મિ તેન જનબાંધવદુઃખ પાત્રં
યસ્માત્ ક્રિયાઃ પ્રતિફલન્તિ ન ભાવશુન્યાઃ

આ સિદ્ધસેન દિવાકર સૂરિકૃત શ્લોક વિચારણીય છે. ભાવ રહિતની ક્રિયાઓ યથાર્થ ક્ષણદાયક થતી નથી, જ્યારે ભાવનાના ઉચ્ચતમ સંસ્કારો જીવને આ ભવ તથા જન્માંતરમાં પણ ઉદય આવે છે અને તે અનંત આત્માની અનંત શક્તિને ઉદ્ઘાટન કરાવે છે. ભાવનાનું બળ અનંત કાળે જે વસ્તુ મળવાની હોય તે અદ્ય કાળમાં પ્રાપ્ત કરાવે છે અને જે વસ્તુ દુર્લભ ગણાતી હોય તે સુલભ બનાવે છે યતઃ

“ ભરત નૃપ ઇલાચી જીરણ શ્રેષ્ઠી ભાવે,
વળી વહકલચિરિ કેવળ જ્ઞાન પાવે;
હજી ધર હરિજીવે પંચમે સ્વર્ગ જાવે,
ઇહજી ગુણ પસાયે તાસ નિસ્તાર થાયે ”

આ બધા મહાન્ પદને પ્રાપ્ત કરનારા થયા છે તે ભાવનાના બળથીજ થયા છે. આ બળ પ્રાપ્ત કરવા માટે પ્રથમ ધાર્મિક ક્રિયાઓમાં રચનાત્મક પ્રબળ પુરુષાર્થની જરૂર છે. રાવણે જ્યારે પ્રભુ ગુણમાં એકતાન થતાં પોતાની દેહની કિંમત તુચ્છ ગણી તથા પૂર્વના પ્રબળ સંસ્કારથી ધ્યેયની સાથે એકતાન થયું ત્યારેજ તીર્થંકર નામ કર્મ ઉપાર્જન કર્યું.

જીરણ શ્રેષ્ઠીએ ચાર ચાર મહિના સુધી મહાવીર પ્રભુ પાસે જઈ ભક્તિભાવે પ્રાર્થના કરી ત્યારેજ એ પ્રબળ ભાવનાનાયોગે ઉચ્ચગતિને પામ્યા.

આ ચરિત્રો ઉપરથી આપણને જરૂર જાણવાનું મળે છે કે ભાવનાનું બળ પ્રાપ્ત કરવા માટે પ્રબળ પુરુષાર્થતથા સતત અભ્યાસની જરૂર છે. પામર પુરુષાર્થ કે બાહ્ય ભાવથી કરેલી ક્રિયા આ બળને પ્રાપ્ત કરી શકતી નથી—આ શક્તિ પ્રાપ્ત કરવા માટે દેહનું બાન ભુલાર્થ જવાય, સંસારની આસક્તિ તુચ્છ લાગે; વ્યવહારિક ક્રિયાઓ શુષ્ક લાગે અને ધાર્મિક ક્રિયા કર્યા પછી મેં આજે અમૃત ક્રિયા કરી, આજે મારું જીવન કૃતાર્થ થયું, આજે મારી ઘડી અને પળ સફળ થઈ એવો અંતરાત્મામાંથી ઉદ્ગાર નીકળે ત્યારે તે ક્રિયા ભાવનાના બળને પ્રાપ્ત કરીને થઈ છે એમ માની શકાય.

આજે આપણે આપણી ધાર્મિક ક્રિયાઓમાં જરૂર આગળ વધવાનું છે, એમાં રસ પ્રાપ્ત કરવા સાધન અને શક્તિનો વ્યય કરવાની જરૂર છે. પ્રતિક્રમણ અને સામાયિક કરતાં આપણને એ ક્રિયા પૂર્ણ થાય ત્યાં સુધી એમજ થવું જોઈએ કે હું આ વ્યાપારમાં સમતાનો લાભ જમે કરી રહ્યો છું, હું ખરેખર સાધુ અવસ્થાનો અનુભવ કરું છું. મન વચન અને કાયાના પાપના વ્યાપારને મેં તિલાંજલી આપી છે, અત્યારે હું સંસારી દશાથી ભિન્ન છું, મારો આત્મા અત્યારે કોઈ દિવ્ય સ્થિતિનો અનુભવ કરે છે. ગમે તેવા સંયોગોમાં સામાયિક આદિ ક્રિયામાં આજ ભાવના રહેવી જોઈએ. આવા દોષ રહિત સામાયિક કરનાર પુણીયા શ્રાવકની મહાવીર પ્રભુએ પણ પ્રશંસા કરી હતી.

પૂજા કરવામાં પણ ત્રિકરણ શુદ્ધિ, ત્રણ નિસ્સીદ્ધિ, મનવચન કાયાની એકાગ્રતા, ચિત્તની પ્રસન્નતા, ઉપકરણ શુદ્ધિ, તથા ભાવ શુદ્ધિની પૂરેપૂરી કાળજી રાખવાની જરૂર છે. યતઃ આનંદધનજી મહારાજ કહે છે કે:—

જગતમાં જો શાન્તિ ક્યાંય હોય તો દુઃખીઓનાં અશ્રુ લુંછવામાં છે. ૩૫

ચિત્ત પ્રસન્નેરે પૂજન કરી કહ્યું રે-પૂજા અખંડીત એહ; કષ્ટ રહિત થઈ આતમ અરપણારે-આનંદધન પદદેહ—

“ યાદશી ભાવના તાદશી સિદ્ધિ ”

આ વાક્યનો વિચાર કરી આપણા વારસામાં મળેલી આ ભાવના બળની વિભૂતિને આપણી જીવન સંસ્કૃતિ બનાવવાની જરૂર છે.

આ સંસ્કૃતિ અસ્ખલિત અને બળવત્તર થાય તે માટે સાધન, શક્તિ, અને સમયનો જેટલો વ્યય કરીશું તેજ આ જીવનનું સાર્થક છે, કહ્યું છે કે “ સર્વં બલં ધર્મમ્બલં જીજ્ઞાસું ” સર્વંબળને ધર્મ બળ જીતનાર છે (ગૌતમ કુલક) આ શક્તિના બળે આપણો આત્મા અવશ્ય સિદ્ધિપદના સોપાનને પ્રાપ્ત થશે એવું ખાસ સિદ્ધાંતનું વચન છે. ઇત્યલં ઐ શાન્તિ:

લે. કરતુરચંદ હેમચંદ દેશાઈ.

ધાર્મિક શિક્ષક, જૈન ગુરૂકુળ—પાલીતાણા

જગતમાં જો શાન્તિ ક્યાંય હોય તો
દુઃખીઓનાં અશ્રુ લુંછવામાં છે.

ખા જગતની બની શકે એટલી તમારે સેવા કરવી જોઈએ, માટે કર્તવ્યમાં લાગી જાઓ, ભાગ્ય તમોને મદદ કરશે. કોઈ કહેશે કે અમે કેવી રીતે કર્તવ્ય કરીએ ? અમારાથી શું બની શકે ? અમે નિરાધાર પૈસા વિનાના શું કરી શકીએ ? મનુષ્યો ધારે તે કરી શકે-મનુષ્યો પોતાના આત્માનું બળ સમજતા નથી, કેળવી જાણતા નથી, એજ મોટું બંધન છે. તમો ધન માટે કહો છો તો એ વિચારો સાધારણ માણસોના છે. ધનથી જ કલ્યાણ થઈ શકે એ વાત મહાત્માઓ સ્વીકારતા નથી. અજ્ઞાનીઓને ચમક આપવા માટે ધન છે. આત્મોન્નતિ માટે ધન કંઈ બહુ કામનું નથી, ધન તો સ્થૂલ વસ્તુ છે. તમારા હૃદયમાં અપાર્થિવ ધન ભરેલું છે તે છોડીને તમો ક્ષુદ્ર ધનની ઇચ્છા શું કરવા કરો છો ? સેંકડો ધનવાનોને જુઓ કે ધનના બળથી કોણે શાન્તિ મેળવી છે ? રાજ્ય છોડી આલ્યા ગયેલા અનેક જૈન જૈનેતર મહાપુરૂષોએ ક્યાં પરવા કરી છે ? આત્મિક ધન એ સર્વથી કિંમતી ધન છે. તમે એ ધનનો ઉપયોગ કરતાં શીખો એથી વધારે કલ્યાણ

કરી શકાશે. માટે દુઃખીઓની સેવા કરો. સત્સંગ રાખો. શાસ્ત્રોનું પઠન કરો. હૃદયની કોમળ લાગણીઓનો વિસ્તાર વધારો. મનોનિયંત્ર કરો. અને જ્ઞાન માર્ગમાં વીચરો—હાલ આત્માને બહુ કઠિન લાગતું હશે પણ તમે નિશ્ચય કરશો એટલે તે સહેલું થઈ જશે. ધાર્મિક જીવન ગાળ્યા વિના શાન્તિ નહીં મળે. લેહ બુદ્ધિ રાખીને માર્ગ તારું કરીને સ્થૂલ વસ્તુમાં મોહ રાખીને કોઈએ પણ શાન્તિ મેળવી નથી માટે ધર્માચરણ કરો, દુઃખીઓની સેવા કરો અને સમજી થઈને આત્મઘાતી ન થાઓ. યાદ રાખજો કે બીજાના બળે આત્મોન્નતિ મેળવાતી નથી. મન ઢીલું રાખોમાં જેટલી દૃઢતા તેટલું બળ. કર્તવ્ય બજાવવામાં પરિશ્રમ છે પણ તે પરિશ્રમમાં ઉત્કૃષ્ટ આનંદ છે અને ઉન્નતિ છે. દુઃખીઓને દીલાસો દઈ તેઓને શાંત કરવામાં જે સુખ છે તેથી વિશેષ સ્વર્ગમાં બીજું સુખ નથી. દુઃખીઓના આશિર્વાદ લેવાં એ કરતાં વધારે મોટું પુણ્ય પૃથ્વીમાં બીજું કયું છે? અને દુઃખીઓની સેવામાં જે વખત જાય તે કરતાં વખતનો સારો ઉપયોગ જીવનમાં બીજો કયો છે? આટલું બધું તત્વ દુઃખીઓની સેવામાં છે. અને તમે વિચારો તો ખરા કે તે બધું આપણે કુરસદના જે કલાકો ખોટે રસ્તે ગુમાવીએ છીએ તે સફ્ટઉપયોગમાં છે. હજી તમને ખબર નથી કે જીવન આટલી બધી કિંમતી છે અને વખત ઘણું ખુરાઈમાં જાય છે. તમને ખબર નથી કે કુરસદના થોડા થોડા વખતને બચાવવાથી આટલું બધું કરી શકાય છે. તમને ખબર નથી કે પ્રભુએ આપણને તરવા માટે આટલી બધી અને આવી સહેલી તકો આપી છે. તમારી અરધી જીવન તો આ તત્વો સમજ્યાં પહેલાં જ નકામી ચાલી ગઈ છે, પણ હવે આવા અમૂલ્ય વખતને ખોઈ નાખશો નહીં, કારણ વખત ખોવો એ જીવન ખોવા જેવું છે અને જીવન ખોવી તે ઈશ્વર ખોવા જેવું છે. હજી તમને ખબર નથી કે જીવનની ક્ષણો નકામી જાય છે તે પાપમાં જાય છે, અને જે ક્ષણો પાપમાં જાય છે તે ક્ષણો આપણને ઈશ્વરથી દૂરને દૂર ઘસડતી જાય છે. તેમજ જે ક્ષણોનો સફ્ટઉપયોગ થાય છે તે ક્ષણો ધર્મમાં જાય છે. ટુંકામાં ડાળરૂપી સીડીના ક્ષણરૂપી પગથીયાં છે; એ સીડીનો હેઠલો છેડો નરકમાં અને ઉપલો છેડો સ્વર્ગમાં છે. આપણે તેની મધ્યમાં છીએ, ક્ષણોને નકામી ગુમાવવી એજ તેનો ખૂરો ઉપયોગ છે ને તેથી આપણે નીચા ઉતરતા જઈએ છીએ. એટલે નરકમાં પડીએ છીએ અને ક્ષણોનો સફ્ટઉપયોગથી આપણે ઉપર ચઢતા જઈએ છીએ, એટલે સ્વર્ગમાં પહોંચીએ છીએ, માટે જ્યાં જવું હોય ત્યાંની સીડી તૈયાર છે, પણ ક્યાં જવું તે આપણા હાથમાં છે. બીજાને નીમકહરામ સમજે તે પોતેજ પ્રભુનો મોટો નીમકહરામ છે.

એક શેઠ ગાડીમા બેસીને ફરવા જતો હતો, તેને રસ્તામાં તેની પીછાનવાળો એક સાધુ મળ્યો, સાધુએ પૂછ્યું કે શેઠ કેમ છો? શેઠે કહ્યું કે આ ઘોડાની પંચાતીમાં છું. એ ઘોડા ઉપર બહુ રૂપિયા ખર્ચ્યા પણ તે સુધરતો નથી. એ ઘોડાને બહુ

તમારી જીંદગી તમે વાંચો.

૩૭

ખવરાવું છું, બહુ ફેરવું છું, તેને શીખવવા માટે ઉસ્તાદ કોચમેન રાખેલો છે, પણ એની ચાલ સુધરતી નથી. આતો માથે પડયો.

શેઠની એ વાત સાંભળી તે સાધુએ કહ્યું કે—દૈવને પણ તમારા જેવું જ દુઃખ છે. શેઠે પૂછ્યું, અમારા જેવું શું દુઃખ છે? સાધુએ કહ્યું—તમે જેમ ઘોડાને ખૂબ ખવરાવો પીવરાવો છો ને તો પણ તે સરખો ચાલતો નથી. તેમજ દૈવ તમોને ઘણું જ્ઞાન આપે છે, બહુ વૈભવ આપે છે, ઘણું સુખ આપે છે, અને તમોને સુધરવાની બહુ તક આપે છે તેનો ઉપયોગ કરો.

એક મુનિશ્રી.

હાત્માઓ કહે છે કે, ઇશ્વરને પામવા માટે આપણી જીંદગી આપણે વાંચવી જોઈએ. જો આપણી જીંદગી આપણે સમજીને વાંચી શકીએ તો તમાંથી જ આપણી ભૂલો મળી આવે, આપણાં પાપો આપણી સામે ખૂલ્યાં થઈ જાય, અને તે કેમ થાય છે તથા કેમ ન થાય તે પણ વધારે જોવાથી સમજી શકાય; એટલું જ નહીં પણ એ કરતાં પણ કાંઈક ગુહ્ય તત્ત્વ આપણને એની મેળે મેળે સમજાઈ જાય, પણ એ બધું થવા માટે આપણાં આચરણો આપણે પવિત્ર રાખવાં જોઈએ. આપણે ખરોખર સમજવું જોઈએ કે માત્ર મોટી મોટી આશાઓથી નહીં, ભારીભારી ઉપલક્ષ્ય શબ્દોથી નહીં, અધૂરી અધૂરી મીઠકી કદપનાઓથી નહીં, પણ આપણાં આચરણોથી જ, આપણાં વર્તનથી આપણી જીંદગીના રોજનાં આપણને સાધારણ લાગતાં કામકાજોથી જ તરવાનું છે. દુસ્તર સંસાર સાગર તરવા માટે આપણને કાંઈ સુધરેલી ફેશનની આગબોટો કામ આવતી નથી, આપણને તારવાને માટે કાંઈ વિમાન કે સ્વર્ગની હોડી આવવાની નથી, આપણે આપણા શુભ કર્મો વડેથી તરવાનું છે, અને એ શુભ કર્મો જેને આપણે નજીવા કહીએ છીએ, જેને સાધારણ સમજીએ છીએ તેજ રોજનાં આપણાં કામકાજ છે અને તેથી જ આપણને તરવાનું છે એ કર્મો કરવા તેનું જ નામ જીંદગી છે અને જીંદગી એ કર્મોને માટે છે માટે જીંદગી ઉત્તમ રીતે સત્યમાર્ગે ગાળવી એજ તરવાનો રસ્તો છે.

જીંદગીને સત્યમાર્ગે ગાળવી એમ આપણે બોલીએ છીએ પણ પાળતા નથી માટે તેવું ન થવું જોઈએ
(એક મુનિશ્રી.)

સંગ્રહીત સૂક્ત વચનો.

- (૧) પરમ કૃપાળુ પરમાત્મા જે જે વખતે જે જે સ્થિતિમાં રાખે તેમાં સંતોષ માનવો તેમજ સત્ય અને નીતિના માર્ગે ચાલવા પ્રયત્ન કરવો.
- (૨) સંતોષી સદા સુખી.
- (૩) Content is more than a kingdom (સંતોષ એક રાજ્ય કરતાં વિશેષ છે)
- (૪) Honesty is the best policy (પ્રમાણિકતા એ સર્વોત્તમ નીતિ છે.)
- (૫) અડગ નિશ્ચય અને સત્ય માર્ગનું અવલંબન એ જગતને હલાવી નાખનાર શક્તિઓ છે.
- (૬) સુખ સમયમાં છઠ્ઠી નવ જવું, દુઃખમાં ન હિંમત હારવી; સુખ દુઃખ સદા ટકતા નથી, એ નીતિ ઊર ઉતારવી.
- (૭) જીવન એટલે સુખ અને દુઃખનો તાણો વાણો. તાણા વાણા વિના જેમ લુગડું નહિ તેમ સુખ દુઃખ વિના જીવન નહિ. કેવળ સુખ, કેવળ દુઃખ કલ્પના માત્ર છે એટલે આપણે સુખદુઃખથી ના ડરીએ. સુખને સેવીએ, દુઃખને સહન કરીએ પણ એકેથી ડાલીને ખસી ન જઈએ. જીવન જીવવું આકર્ષ છે, દુઃખ સહન કરવું ખૂબ કઠિન છે અને તેથીયે કઠિન સુખ પચાવવું એ છે પણ જીવનનો કીમીઓ જ સુખ દુઃખ વિષે સમતોલના કેળવવામાં છે.
- (૮) જે વધસ્થાનમાંથી તમે સુકત થઈ શકતા ન હો તે સ્થળે હસ્તે ચહેરે ઉભા રહેવું એમાં જ ખરી બહાદુરી છે.
- (૯) સંકટના સમયમાં હિંમત ધારણ કરવી એ અડધી લડાઈ જીતવા સમાન છે.
- (૧૦) ઘણાં માણસોની મહત્તાનું કારણ તેમની પ્રચંડ મુશ્કેલીઓ જ હોય છે.
- (૧૧) પ્રકૃતિ જ્યારે મુશ્કેલીઓ વધારે છે ત્યારે બુદ્ધિબળને પણ વધારે છે.
- (૧૨) જો કે હાનિઓ અને સંકટો એ અત્યંત કઠિન પાઠો છે તોપણ તેમાંથી જે બોધ મળે છે તે અન્યત્ર કયાંય પણ મળતો નથી.

એક શ્રદ્ધાળુ જૈનભાષીનો તોષ પોથીમાંથી પ્રકાશન માટે તેણે પોતે જ લખી તૈયાર કરી આપેલ છે. પાઠવનાર સદ્ગુણાનુરાગી કપૂરવિજયજી મહારાજ. (વળા)

સંબ્રહીત સૂકત વચનો.

૩૨

- (૧૩) વિપત્તિ એ મહાપુરૂષોની ઉન્નતિનું કારણ છે.
- (૧૪) અસત્યો માંહેથી પ્રભુ ! પરમ સત્યે તું લઈ જા,
ગંડા અંધારેથી પ્રભુ ! પરમ તેજે તું લઈ જા.
- (૧૫) સત્યમેવ જયતે.
- (૧૬) The greatest truths are the simplest (મહાન સત્યો સાદામાં સાદા હોય છે.)
- (૧૭) અનિશ્ચિત મનના માણસે કોઈ પણ મહાન કાર્ય કર્યું નથી.
- (૧૮) Once resolved the trouble is over (એક વખત નિશ્ચય કરવાથી મહેનતનો અંત આવે છે.)
- (૧૯) દૃઢ ઇચ્છા અને નિશ્ચય ધરાવનાર માણસને માટે આ જગતમાં સમય અને તક છે છે ને છે જ.
- (૨૦) મનઃ એવ મનુષ્યાણાં, કારણું બંધ મોક્ષયે! (મન એજ મનુષ્યોને બંધન અને મોક્ષનું કારણ છે)
- (૨૧) Industry is the parent of success. (ઉદ્યોગ એજ વિજયનો જન્મ દાતા છે)
- (૨૨) અધીરાઈ એ અત્યંત ખરાબ પ્રકારની ઝડપ છે.
- (૨૩) Haste is waste. (ઉતાવળા સો ખૂટાવરા, ધીરા સો ગંભીર.)
- (૨૪) સઘળાં કાર્યોમાં આરંભ કર્યા પૂર્વે ઉત્તમ તૈયારી કરી રાખવી જોઈએ.
- (૨૫) Well begun is half done. (સારી શરૂઆત થાય એ અડધું કાર્ય થઈ જવા બરાબર છે.)
- (૨૬) સંપ ત્યાં જંપ.
- (૨૭) United we stand, divided we fall. (સંપ ત્યાં જંપ, કુસંપ ત્યાં પતન)
- (૨૮) કરે તેણું પામે, વાવે તેણું દણે.
- (૨૯) Do unto others, as you would be done by. બીજા આપણી પ્રત્યે જે રીતે વર્તે એમ ઇચ્છતા હોઈને તે રીતે તેમના તરફ વર્તવું.
- (૩૦) ધીરજ મોટી વાત છે, સમતાના ફળ મીઠા છે.
- (૩૧) Time is more than money. (વખત દોલત કરતાં પણ વધારે છે.)
- (૩૨) Of all that is best time is the best. (વખત સર્વોત્તમ વસ્તુ છે)
- (૩૩) ગયો સમય પાછો આવતો નથી.

૪૦

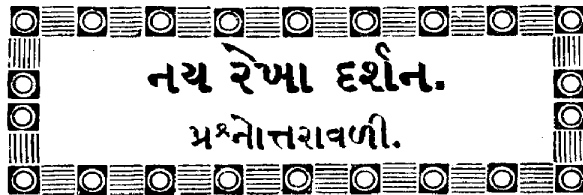
શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

- (૩૪) આળસ એ જીવતા મનુષ્યની કબર છે.
- (૩૫) Delay is dangerous. (વિલંબ ભયંકર છે.)
- (૩૬) Idle people never have leisure. (આળસુ લોકોને કદિ નવરાશ હોતી નથી)
- (૩૭) Perseverance overcomes difficulties. (ખંતથી મુશ્કેલીના પર્વતો ઓળંગાય છે)
- (૩૭-A) Patience & perseverance overcome mountains. (ધીરજ અને ખંતથી પર્વતો ઓળંગાય છે.)
- (૩૮) પડે ચડે જીવ વડેજ પ્રાણી, વિચારીને ચાર ઉચાર વાણી.
- (૩૯) Kind words are worth much & they Cost nothing. (માયાગ્ર શબ્દોની કિંમત ઘણી છે અને તેનાં કાંઈ પૈસા ખેસતા નથી.)
- (૪૦) કોયલ નવ દે કોઈને, હરે ન કોનું કાગ;
મીઠાં વચનથી સર્વનો, લે કોયલ અનુરાગ.
- (૪૧) Do good, no matter to whom. (ગમે તેનું પણ ભલું કરો)
- (૪૨) પ્રત્યેક જણે પોતાની ભાંજગડ પોતાની જાતે કરવી, બીજાપર આધાર રાખવો નહિ. “સ્વાવલંબન” ને જ તમારો મૂળ મંત્ર થવા દેજો.
- (૪૩) મનુષ્યને આંતરિક અને બાહ્ય વિધેનો જેમ અધિક સહન કરવા પડે છે તેમ તેનું જીવન અધિક મહત્ત્વનું અને વિશેષ પ્રોત્સાહક બને છે.
- (૪૪) Acts speak louder than words. શબ્દો કરતાં કાર્યોની અસર ઘણી વધારે છે.
- (૪૫) If you cannot have the best, make the best of what you have. (જો તમને સારામાં સારી વસ્તુ ન મળે, તો જે કાંઈ તમારી પાસે હોય તેનો સારામાં સારો ઉપયોગ કરો.
- (૪૬) Few have all they need, none all they wish. કોઈને જ પે તાને જોઈએ તે મળે છે, કોઈને પોતે જે ઇચ્છે તે મળતું નથી.
- (૪૭) કંઈ લાખજો નિરાશામાં, અમર આશા છુપાઈ છે;
ખફા ખંજર સનમનામાં, રહમ ઉડી લપાઈ છે.
- (૪૮) God comes at last when we think He is furthest off. (પ્રભુને જ્યારે આપણે દૂર દૂર માનીએ છીએ ત્યારે અંતે તેની મદદ આવી પહોંચે છે)

સંબ્રહીત સૂક્ત વચનો.

૪૧

- (૪૯) The darkest hour is near the dawn. (સૂર્યોદય પહેલાં ખૂબ અંધકાર હોય છે.
- (૫૦) ચાહે કોટી કરો ઇલાજ પણ ભાગ્ય વિણ મળે ન કોડી.
- (૫૧) Diligence is of no use where luck is wanting (ભાગ્ય વગર ખંત કશા કામની નથી)
- (૫૨) કદિ પણ પતિત ન થવું એમાં કાંઈ પરમ ગૌરવ રહેલું નથી પણ જ્યારે જ્યારે પતિત થઈએ ત્યારે ત્યારે પુનઃ ઉન્નત થવામાં પરમ ગૌરવ છે.
- (૫૩) થયેલી ભૂલને હડીલાઈથી વળગી રહેવા કરતાં થયેલી ભૂલ સુધારવામાં વધારે પ્રબળ સંકલ્પની જરૂરીઆત છે. (ચાલુ)

(પ્રયોજક શંકરલાલ ડાહ્યાભાઈ કાપડીઆ.)

પ્રશ્ન:—નય એટલે શું ?

ઉત્તર:—નય એ આંશિક (અંશતઃ) સત્ય છે. અનેક ધર્મવાળી વસ્તુમાં અમુક ધર્મને લગતો જે અભિપ્રાય અંધાય છે તેને જોઈ શાસ્ત્રો નયની સંજ્ઞા આપે છે.

પ્રશ્ન:—નિશ્ચય નય એટલે શું ?

ઉત્તર:—જે દૃષ્ટિ વસ્તુની તાત્વિક સ્થિતિ અર્થાત્ વસ્તુના મૂળ સ્વરૂપને સ્પર્શ કરનારી છે, તે નિશ્ચય નય કહેવાય છે.

પ્રશ્ન:—વ્યવહાર નય એટલે શું ?

ઉત્તર:—જે દૃષ્ટિ વસ્તુની બાહ્ય અવસ્થા તરફ લક્ષ્ય મેંચે છે તેને વ્યવહાર નય કહે છે.

પ્રશ્ન:—નયની વિશિષ્ટ વ્યાખ્યા કરો ?

ઉત્તર:—અભિપ્રાય બતાવનાર શબ્દ, વાક્ય, શાસ્ત્ર કે સિદ્ધાંત એ બધું નય કહી શકાય.

પ્રશ્ન:—નયને સંપૂર્ણ સત્ય તરીકે માની શકાય કે નહિ ?

ઉત્તર:—તેને સંપૂર્ણ સત્ય તરીકે માની શકાય નહિ.

પ્રશ્ન:—નયો કેટલા છે ?

૪૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ઉત્તર:—તેની ગણના કરી શકાય તેમ નથી.

પ્રશ્ન:—તે શી રીતે સમજી શકાય ?

ઉત્તર:—અભિપ્રાયો કે વચન પ્રયોગો જ્યારે ગણનાની બહાર છે તો નયો તેથી જુદા ન હોવાથી તેની ગણના થઈ શકે નહિ.

પ્રશ્ન:—દ્રવ્ય કેને કહેવાય ?

ઉત્તર:—મૂળ પદાર્થને દ્રવ્ય કહેવાય છે.

પ્રશ્ન:—પર્યાય કેને કહેવાય.

ઉત્તર:—દ્રવ્યના પરિણામને પર્યાય કહેવાય છે.

પ્રશ્ન:—કોઈ વસ્તુનો સમૂળગો નાશ કે બીજાકુલ અપૂર્વ ઉત્પાદ છે ?

ઉત્તર:—નથી.

પ્રશ્ન:—નયાભાસ એટલે શું ?

ઉત્તર:—અમુક ધર્મને સ્વીકારી બાકીના ધર્મનો સર્વથા નિષેધ કરનાર તેને નયાભાસ કહે છે.

પ્રશ્ન:—નયો કેટલા છે ?

ઉત્તર:—નયો સાત છે.

પ્રશ્ન:—તેના નામ ક્યાં ક્યાં છે ?

ઉત્તર:—(૧) નૈગમ (૨) સંગ્રહ (૩) વ્યવહાર (૪) ઋજુ સૂત્ર (૫) શબ્દ (૬) સમલિરૂઢ અને (૭) એવંભૂત.

પ્રશ્ન:—સાત નયોમાં દ્રવ્યાસ્તિક કેટલા અને પર્યાયાસ્તિક કેટલા ?

ઉત્તર:—પ્રથમના ચાર નયો દ્રવ્યાસ્તિક નય છે અને પછીના ત્રણ પર્યાયાસ્તિક નય છે.

પ્રશ્ન:—નૈગમ નય એટલે શું ?

ઉત્તર:—સામાન્ય તથા વિશેષ વિગેરે જ્ઞાન વડે વસ્તુને માને નહિ પણ સામાન્ય વિશેષ વિગેરે અનેક રૂપથી વસ્તુને માને તે નૈગમ નય કહેવાય છે. જેવી રીતે હું લોકમાં વસું છું.

સામાન્ય વિશેષ રૂપની સમજણ.

કોઈ પુછે કે તમો ક્યાં વસો છો ? ત્યારે કહે કે લોકમાં. ત્યારે ફરી પુછે કે તમો કયા લોકમાં વસો છો ? ત્યારે કહે કે અમો મૃત્યુલોકમાં વસીએ છીએ

ત્યારે પુછે કે તમો કયા દેશમાં વસો છો ? ત્યારે કહે કે અમો ભરતખંડમાં વસીએ છીએ. ત્યારે પુછે કે તમો કયા દેશમાં રહો છો ત્યારે કહે હું ગુજરાતમાં રહું છું. આમ નૈગમ નય સામાન્ય વિશેષ વિગેરે જ્ઞાનવડે વસ્તુને માને નહિ પણ ઉપર લખ્યું તેમ સામાન્ય વિશેષ વિગેરે અનેક રૂપથી વસ્તુને માને છે. સામાન્ય તે વિશેષ થાય છે, વળી વિશેષ તે સામાન્ય થાય છે. આમ સામાન્ય વિશેષના અનેક રૂપથી વસ્તુને માને છે. વળી આ નય અંશ ગ્રાહી હોવાથી દેશ (ખંડ) ને પણ સંપૂર્ણ સત્ય માની લે છે. વળી આ નય સંકલ્પ કલ્પનાને ભગનારો છે તેથી કલ્પનાથી પણ વસ્તુનો વ્યવહાર કહે છે તે એક રૂપે નહિ પણ ઉપર બતાવ્યું તેમ અનેક રૂપે વસ્તુને માને છે. જેમકે હું લોકમાં વસું છું.

પ્રશ્ન:—આ નયના કેટલા પ્રકાર છે અને તે કયા કયા ?

ઉત્તર:—તેના ત્રણ પ્રકાર છે. (૧) ભૂત (૨) ભવિષ્ય અને (૩) વર્તમાન.

પ્રશ્ન:—ભૂત નૈગમ એટલે શું ?

ઉત્તર:—ભૂત નૈગમ એટલે થઇ ગયેલી વસ્તુનો વર્તમાન રૂપે વ્યવહાર કરવો તે. દાખલા તરીકે:—તેજ આ દિવાળીનો દિવસ કે જે દિવસે મહાવીર સ્વામી નિર્વાણ પામ્યા હતા.

પ્રશ્ન:—ભવિષ્ય નૈગમ એટલું શું ?

ઉત્તર:—થનારી વસ્તુને થઇ કહેવી. દાખલા તરીકે:—ચોખ્ખા પુરા ન રંધાયા હોય છતાં રંધાયા કહેવું તેને ભવિષ્ય નૈગમ કહે છે.

પ્રશ્ન:—વર્તમાન નૈગમ એટલે શું ?

ઉત્તર:—ક્રિયા શરૂ થઇ ન હોય છતાં તેની તૈયારી જોઇ કહેવું કે થઇ છે.

પ્રશ્ન:—સંગ્રહ નય એટલે શું ?

ઉત્તર:—સમૂ એટલે સમ્યક્ પ્રકાર, ગ્રહ એટલે ગ્રહવું અર્થાત્ જે સમ્યક્ પ્રકારે ગ્રહણ કરાય છે તેને સંગ્રહ નય કહે છે. સંગ્રહ-નયમાં સામાન્યની માન્યતા છે પણ વિશેષની નથી. તેની વ્યાખ્યા નીચે પ્રમાણે.

“ સામાન્યરૂપ વડે સર્વ વસ્તુઓને પોતાનામાં અંતરગત કરે છે. અર્થાત્ સામાન્ય જ્ઞાનનો વિષય કહે છે.

પ્રશ્ન:—વ્યવહાર નય એટલું શું ?

ઉત્તર:—આ નયમાં વિશેષ ધર્મની મુખ્યતા છે. કારણકે કોઇને કેરી એમ સ્પષ્ટ નહિ

૪૪

શ્રી આત્માનાંદ પ્રકારા.

કહેતાં વનસ્પતિ લેવાનું કહીએ તો શું બ્રહ્મ કરશે ? માટે વિશેષ ને માન્ય રાખનાર આ નય છે. તેથી સામાન્યને તે કબુલ રાખતો નથી.

પ્રશ્ન:—ઋણ સૂત્રનય એટલે શું ?

ઉત્તર:—આ નય વર્તમાન સમયગ્રાહી છે. વસ્તુના નવા નવા રૂપાંતરો તરફ આ નય લક્ષ્ય ખેંચે છે. દાખલા તરીકે:—સૂવર્ણના કડા, કુંડળ, વિગેરે જે પર્યાયો છે તે આ નય બુદ્ધિ છે. એટલે પર્યાયો સિવાય સ્થાયી દ્રવ્ય તરફ આ નયનો દૃષ્ટિપાત નથી, એથી જ પર્યાયો વિનશ્વર હોવાને લીધે સદા સ્થાયી દ્રવ્ય આ નયની દૃષ્ટિએ નથી.

પ્રશ્ન:—શબ્દ નય એટલે શું ?

ઉત્તર:—શબ્દ નય એટલે અનેક પર્યાય શબ્દનો એક અર્થ માનવો એ આ નયનું કામ છે જેમ ઇંદ્રને શક, પુરંદર, વિગેરે નામથી કહે છે તે શબ્દનય છે. કપડું, લુગડું, વસ્ત્ર વિગેરે શબ્દનો એક જ અર્થ છે તેમ આ નય સમજાવે છે.

પ્રશ્ન:—સમભિરૂઢ નય એટલે શું ?

ઉત્તર:—એક વસ્તુનું સંકેતભણ જ્યારે બીજી વસ્તુમાં થાય છે ત્યારે તે અવસ્તુ થઈ જાય છે જેમકે ઇંદ્ર એ શબ્દરૂપ વસ્તુનું સંકેતભણ શકે શબ્દમાં થાય ત્યારે ઇંદ્ર વાચક શબ્દ બુદ્ધિ થાય છે. એટલે ઇંદ્ર શબ્દનો અર્થ ઐશ્વર્ય વાળો, શક શબ્દનો અર્થ શક્તિવાળો, અને પુરંદર શબ્દનો અર્થ શત્રુના નગરને નાશ કરનારો થાય છે. તે બધા શબ્દો ઇંદ્રવાચક છે. પણ તેના અર્થ (વાચ્ય) બુદ્ધિ બુદ્ધિ હોવાથી તે બુદ્ધિ બુદ્ધિ છે એમ સમભિરૂઢ નય માને છે.

પ્રશ્ન:—એવંભૂતનય એટલે શું ?

ઉત્તર:—પોતાનું કામ કરતી સાક્ષાત્ દેખાતી વસ્તુને તે વસ્તુ તરીકે માનવાનું આ નય સૂચવે છે. દાખલા તરીકે ઘટ એ શબ્દમાં ઘટ એ ધાતુ છે અને તેનો અર્થ ચેષ્ટા કરવી થાય છે એટલે જે સ્ત્રીના મસ્તક ઉપર આરૂઢ થઈ ચેષ્ટા કરે તે ઘટ કહેવાય છે.

શ્રી કલિકાલ સર્વજ્ઞ હેમચન્દ્રાચાર્ય ગુણવર્ણન.

૪૫

શ્રી કલિકાલ સર્વજ્ઞ હેમચન્દ્રાચાર્ય ગુણવર્ણન.

(હરિગીત.)

કલિકાલમાં ઉપજ્યા તમે શ્રી હેમચન્દ્રાચાર્યજી,
શિરોમણી સહુ સંતના ચરણે અમો નમીયે હજી;
કલિકાલ દુઃખનું ઘર છતાં નિર્મળ સ્વભાવ તમે હતા,
રાજા મહારાજા બધા વંદન તમેને આપતા. ૧

સંયમ મનોહર પાળવા સંયમી તમે એકજ હતા,
નિયમો મનોહર પાળવા નિયમી તમે એકજ હતા;
વળી ઉર્ધ્વ રે તસ્ સદ્ગુણી યોગી તમે એકજ હતા,
ભગવાનના એ વિકટ પંથ પ્રવીણ પણ એકજ હતા. ૨

નરપાળને સદ્બોધ દર્ઢ શુભ જૈન ધર્મ પળાવતા,
શુભ બોધ એમજ અન્યને આપી સ્વધર્મે લાવતા;
અન્યો મહાન રચ્યા તમે છે નામ અમર તેથી રહ્યું,
મહિમા તમારો મહદ્ તેનું જ્ઞાન બહુ શાસ્ત્રે કહ્યું. ૩

જેવી મનોહર ગંગની ધારાં દિસે છે ચાલતી,
ઉપદેશ ધારા આપની અવની ઉપર છે મહાલતી;
જ્યમ ચંદ્રકાન્તિ વિશ્વની તાપો બધા દુરે કરે,
એવી તમારી કીર્તિ પણ આ વિશ્વને ઉજવળ કરે. ૪

જૈનો અને જૈનેતરો યાવત જીવન સંભારશે,
ઉપદેશ અમૃત આપનાં નિજ ઉરમાંહી ઉતારશે;
આધિ ઉપાધિ તો જરૂર ટાળી પ્રભુને પામશે,
એવા જનોના હૃદયમાં અપૂર્વ શાન્તિ જામશે. ૫

અમ જૈન જનના આપનાં ચરણે નમસ્કારો હજો,
જે આપનો પથ તે અમેને પ્રાણથી ખ્યારો થજો;
સ્મૃતિ આપની અમ હૃદયથી ન્યારી કદી થાશે નહિ.
ને આપની મૃદુમૂર્તિ પશુ મનથી દૂરે જાશે નહિ. ૬

આકાશમાં રવિ રાજ તેજસ તત્ત્વ નામક એક છે,
અમ જૈન ધર્મે આપનું પાંડિત્ય એમજ એક છે;
જન્મે જગતમાં કૈક વળી જન કૈક મૃત્યુ પામતા,
એમા તમે મૃત્યુ અને અવતારમાં નથી આવતા. ૭

પરમાર્થ માટે દેહ ધરી પરમાર્થ વિશ્વ વિષે કર્યો,
આત્મા અને પરમાત્મનો પથ પ્રેમથી છે આદર્યો;
યોગી તણા યોગી હતા પંડિત તણા પંડિત હતા,
મોંઘા મનોહર સદ્ગુણે હે યોગિવર ! મંડિત હતા. ૮

અગિયારસેં પીસ્તાદીસેં સંવત વિષે જન્મ્યા તમે,
શતબાર ઓગણત્રિશમાં પરલોકને પામ્યા તમે;
અમ જૈન સંઘ તણી રૂઢી ખ્યાતિ પ્રગટ વિસ્તારજો,
ઓ ? જૈન ધર્મ તણા પ્રવર્તક ? વંદના સ્વીકારજો. ૯

લે૦ સદ્ગત અજિતસાગરસૂરિ.

સમવસરણુ રચના.

૪૭

* સમવસરણુ રચના.

સ્થાનપર તીર્થંકર ભગવાનને કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થાય છે ત્યાં દેવતાઓ અવશ્ય સમવસરણુની રચના કરે છે.

સમવસરણુની રચના કરવામાં દેવતાઓ અનંત પુણ્ય ઉપાર્જન કરે છે, તેમજ તેની અનુમોદના કરનાર પ્રાણી સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્ત કરી, અનંત પુણ્ય ઉપાર્જન કરે છે, તેટલુંજ નહિ પરંતુ ભવાંતરમાં તીર્થંકર ભગવાનોના સમવસરણુનો લાભ પણ લઈ શકે છે.

આવશ્યક નિર્ચુકિત આદિ શાસ્ત્રોમાં સમવસરણુનું જાણવા યોગ્ય વિસ્તારથી વર્ણન આપવામાં આવેલ છે, પરંતુ બાલજીવો માટે પૂર્વાચાર્યોએ એક લઘુ પ્રકરણમાં તેની રચના કરેલી છે, જે ઉપરથી આ લેખ લખવામાં આવ્યો છે.

અનંતજ્ઞાન, અનંતદર્શન, અનંત ચારિત્ર અને અનંત વીર્યરૂપ અભ્યંતર લક્ષ્મી, તથા ચોત્રીશ અતિશય તથા અષ્ટ મહાપ્રાતિહાર્યરૂપ બાહ્યલક્ષ્મીથી વિભૂષિત સમવસરણુ સ્થિત, તેમજ દેવ, દેવેન્દ્ર, નર, નરેન્દ્ર અને વિદ્યાધરોના સંમૂહથી પરિપૂર્જિત એવા તીર્થંકર ભગવાનને નમસ્કાર કરી ભવ્ય જીવેના હિતાર્થે સમવસરણુનું સંક્ષિપ્ત વર્ણન ગ્રંથકાર મહારાજ કહે છે.

જેમણે પોતાના કેવળજ્ઞાન, કેવળદર્શન દ્વારા સંપૂર્ણ લોકલોકના સકળ પદાર્થો હસ્તામલકવત્ પ્રગટપણે જાણ્યા હેજ્યા છે, તે તીર્થંકર ભગવાનોની વિભૂતિરૂપ સમવસરણુ કે જ્યાં પ્રભુને કેવળ જ્ઞાન પ્રગટ થાય ત્યાં દેવતાઓ દિવ્ય રચના કરે છે. જેમકે વાયુ કુમાર દેવો પોતાની શક્તિથી એક યોજન પ્રમાણ ભૂમિમંડલમાંથી તૃણો, કાંટા, કાંકરા, કચરા, ધૂળ વગેરે અશુભ પદાર્થો દૂર કરી શુદ્ધ, સ્વચ્છ અને પવિત્ર ભૂમિ બનાવે છે, તેમજ મેઘકુમાર દેવો તેટલી જ ભૂમિમાં પોતાની દિવ્ય શક્તિથી સ્વચ્છ, નિર્મળ, શિતળ અને સુગંધી જળની વૃષ્ટિ કરે છે, તેમજ ઋતુ દેવતાઓ છ ઋતુઓના ઉત્પન્ન થયેલા પંચ વર્ણોના પુષ્પોને જળ, સ્થળમાં ઉત્પન્ન થયેલ દીંચણુ પ્રમાણુ એક યોજનના મંડલમાં

* શ્રી સમવસરણુ પ્રકરણ મૂળ ગ્રંથ-આ સભા તરફથી ધણી વર્ષો પહેલાં પ્રગટ થયેલ છે પરંતુ ગ્રંથનો વિષય જાણવા જેવો હોવાથી તેનો અનુવાદ પ્રકટ કરવામાં આવે છે.

૪૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વૃષ્ટિ કરે છે અને તે પુષ્પો દ્વારા દેવતાઓ યથા સ્થાન સુંદર મનોહર રચના કરે છે. વ્યંતર દેવ પોતાની શક્તિથી મણિ, ચંદ્ર કાન્તાદિ રત્ન-ઘંદ્રનિલાદિ અર્થાત પાંચ પ્રકારના મણિ રત્નોથી એક યોજન ભૂમિ મંડલમાં ચિત્ર વિચિત્ર પ્રકારથી ભૂમિ ઉપર પીઠીકાની રચના કરે છે. ઉપર કહેલા પાંચ પ્રકારના મણિરત્નોથી મંડિત એક યોજન ભૂમિકા ઉપર દેવતા સમવસરણુની દિવ્ય રચના કરે છે, જેમાં ત્રણ ગઢ અને તેની દિવાલો ઉપર સુંદર, મનોહર કાંગરાની રચના કરે છે. જેમાં રૂપાનો ગઢ સોનાના કાંગરા, સોનાનો ગઢ રત્નના કાંગરા, રત્નનો ગઢ અને મણિરત્નના કાંગરાને ભુવનપતિ, જ્યોતિષિ અને વૈમાનિક દેવો અનુક્રમે રચે છે. સમવસરણુની રચના બે પ્રકારની થાય છે. વૃત-ગોળાકાર અને ચૌરસ વૃતાકાર. સમવસરણુની ભીંતો ૩૩ ધનુષ ૩૨ આંગુલ મૂળમાં પ્રથમ છે, એવી છ ભીંતો હોય છે. દરેક ભીંત ૫૦૦ ધનુષ ઊંચી હોય છે.

અકેક કોટની વચમાં અંતર કેટલું છે તે હવે બતાવે છે. રૂપા અને સુવર્ણના કોટની વચે ૧૩૦૦ ધનુષનું અંતર છે. તેમજ સુવર્ણના ગઢ અને રત્નના ગઢની વચે તેટલુંજ અંતર છે. મધ્યભાગમાં ૨૬૦૦ ધનુષની મણિપીઠ છે. ચાંદીના કોટ બહાર જે ૧૦૦૦૦ પગથીયાં છે તે એક યોજનથી અલગ છે.

એક કોટથી બીજા કોટનું અનુક્રમ અંતર ૭૮૦૦ ધનુષ અને ભીંતો ૨૦૦ ધનુષ બંને મેળવવાથી ૮૦૦૦ ધનુષ્ય એટલે એક યોજન સમજવું. દરેક ગઢને રત્નમય ચારચાર દરવાજા હોય છે. ભગવાનના સિંહાસનને પણ ૧૦૦૦૦ પગથીયા હોય છે. ભગવાનના સિંહાસનના મધ્યભાગથી પૂર્વાદિ ચારે દિશાઓમાં બળ્લે કોશનું અંતર છે, જે ચાંદીના કોટની બહારના પ્રદેશ સુધી સમજવું. વૃત સમવસરણુનો પરિઘ ત્રણ યોજન ૧૩૩૩ ધનુષ એક હાથ અને આઠ આંગુલ નો હોય છે. હવે ચૌરસનું પ્રમાણ કહીએ છીએ.

ચૌરસ સમવસરણુની ભીંતો સો સો ધનુષની હોય છે. રૂપા, સોનાના કોટનું અંતર ૧૫૦૦ ધનુષનું તથા સુવર્ણ રત્નના કોટનું અંતર ૧૦૦૦ ધનુષ એમ ૨૫૦૦ ધનુષ બીજી બાજુ તથા ૨૬૦૦ મધ્ય પીઠીકા અને ૪૦૦ ધનુષની દિવાલો કુલ આઠ હજાર ધનુષ-એક યોજન સમજવું અને બાકી દરવાજા પગથીયા વગેરે વૃત સમવસરણુ પ્રમાણે જાણવું.

—ચાલુ.

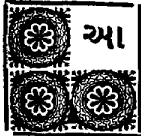

અધ્યાત્મવાદ.

૪૯

વિકુલદાસ મૂ. શાહ બી. એ.

પણો દેશ એક પ્રકારની આધ્યાત્મિક-અહિંસાત્મક કાન્તિ તરફ આગળ ધપી રહ્યો છે. નજીકના ભવિષ્યમાં મહાન પરિવર્તન થનાર છે. એટલા માટે વર્તમાન યુગના નવયુવકો સમક્ષ એક પરમ પવિત્ર કર્તવ્ય, એક અત્યંત વિકટ પ્રશ્ન ઉપસ્થિત થયેલ છે. શું આપણા નવયુવકો એ કઠિન પરિસ્થિતિને પહોંચી વળશે ?

જો એ પરિસ્થિતિને પહોંચી વળવું હોય તો અત્યારથી જ કટિબદ્ધ થઈને જરૂરી શક્તિ સંચયમાં સંલગ્ન થઈ જવું જોઈએ. શક્તિ-સંચયથી જ ભારતનું પુનર્નિર્માણ થઈ શકશે. શારીરિક શક્તિ સંચયનું મૂલ્ય કે જે યોગાભ્યાસનું પ્રથમ સોપાન છે તે મારી દૃષ્ટિએ જરાયે ઓછું નથી. શારીરિક સ્વાસ્થ્યનું રક્ષણ કરવામાં શારીરિક શક્તિ સહાયક બને છે અને એ રીતે ચિત્તની એકાગ્રતામાં પણ સહાયતા મળે છે. શારીરિક શક્તિની આવશ્યકતા છે, પરંતુ તેનો ઉપયોગ પાશવિક બળની માફક ન હોવો જોઈએ. જો બળ પશુબળનું રૂપ ધારણ કરે છે તો તે મનુષ્યને સઘળા સહુજીવોથી દૂર રાખે છે અને તેને જરૂર પશુ બનાવી મૂકે છે. અહિંસા જ સાચી શારીરિક શક્તિ છે, નહિ કે હિંસા.

વર્તમાન યુગ કાન્તિનો યુગ છે, એ ઠીક છે. પરંતુ કાન્તિ હિંસાત્મક જ હોવી જોઈએ એ આવશ્યક નથી. અત્યારે ભારતવર્ષમાં કાન્તિની આવશ્યકતા છે, પરંતુ તેનું સ્વરૂપ સર્વથા પવિત્ર અને અત્યંત ઉન્નત હોવું જોઈએ. એવી કાન્તિ એ જ આધ્યાત્મિક કાન્તિ છે. આધ્યાત્મિક કાન્તિથી જ જે અનિષ્ટ વસ્તુઓએ પોતાનું સ્થાન કાળ કાળાંતરથી જમાવ્યું છે તે બધી દૂર કરી શકાય છે. એ જાતની કાન્તિમાં ભારતવર્ષને હિંસા અથવા રક્તપાતથી જરાપણ મદદ મળી શકશે નહિ. મેઝીનીના શબ્દોમાં કહીએ તો “ જગત એને માનવ જાતિની સેવાને માટે આહ્વાન કરી રહેલ છે. ” અને રક્તપાત અથવા હિંસાની ગણના સેવાધર્મમાં નથી થઈ શકતી. ભારતવર્ષનું જીવન તો વિશુદ્ધ, સૃષ્ટિશીલ અને આધ્યાત્મિક હોવું જોઈએ. પશુબળ યુક્ત નહિ. અત્યારે ભારતવર્ષની દબાયેલી શક્તિનું પુનરુત્થાન થઈ રહ્યું છે અને તે વડે માત્ર ભારતવર્ષની જ નહિ પણ સમસ્ત સંસારની સેવા થઈ રહી છે. એ કાર્યમાં આગળ વધવા માટે પરમાત્મામાં દૃઢ અને અવિચળ વિશ્વાસ, વિશુદ્ધ હૃદય અને અદ્ભુત ઇચ્છાની પરમ આવશ્યકતા છે અને તેથી આપણે

આપણી જાતને પહેલેથી એ ગુણોથી સુસજ્જિત કરવી જોઈએ. આ કાર્યમાં પરમાત્માને આપણે માર્ગદર્શક બનાવવા જોઈએ, પ્રેમને જ આપણું હથિયાર બનાવવું, સેવાકાર્યને જ આપણી અભિષ્ટ સિદ્ધિ અને આત્મભોગને આપણે ઇચ્છિત વિજયોપહાર બનાવવા જોઈએ.

નિષ્કામ ધર્મ એ જ ભારતવર્ષનો ધર્મ છે. પોતાની અંદર આત્મશક્તિ વધારો અને શક્તિસંપન્ન બનો. આધ્યાત્મિક શક્તિ આગળ સઘળી પાર્થિવ શક્તિઓ નહિવત્ છે. કૂટનીતિનું તેની આગળ કશું મૂલ્ય નથી અને કોઈ પણ સામ્રાજ્યિકતા તેની આગળ ટકી શકતી નથી. ઇટાલીનો ઉદ્ધાર કરનાર મેઝીનીના જીવનનું રહસ્ય આધ્યાત્મિક શક્તિમાં જ હતું. એ આધ્યાત્મિક બળથી જ મહર્ષિ વસિષ્ઠે પોતાના પ્રબળ શત્રુ વિશ્વામિત્રને એના સૈન્ય સાથે પરાજીત કર્યા હતા. તેમજ એ જ શક્તિરૂપી હથિયારના બળવડે મહાત્મા ગાંધીજીએ આજકાલ ભારતના આબાલ વૃદ્ધ સૌ મનુષ્યોના હૃદય ઉપર પોતાનો અધિકાર જમાવી દીધો છે.

કાલચક્રની વર્તમાન સ્થિતિમાં કોઈપણ મનુષ્યના હૃદયમાં ઉપર્યુકત પ્રકારનો વિશ્વાસ જમાવી દેવો એ ઘણું જ કઠિન છે. કેમકે ભૌતિકવાદે લોકોની ધાર્મિક શ્રદ્ધાને વિચલિત કરી છે. પાર્થિવ સુખ તથા ઐશ્વર્યની ખાતર એક પ્રકારનું ધન-ધોર સંગ્રામ આલી રહ્યું છે એટલે પરમાત્માના સંબંધમાં કોઈપણ પ્રકારનું ચિંતન કરવાનો કોઈને અવકાશ જ નથી.

મેઝીની કહે છે કે “ ઐતિહાસિક ઘટનાઓમાં મેં અત્યાર સુધીમાં એક પણ એવું ઉદાહરણ નથી જોયું કે ધર્મની અંદર દૃઢ વિશ્વાસ રાખ્યા વગર કોઈપણ માણસે કોઈ માનવ-આત્મા ઉપર વિજય મેળવ્યો હોય અથવા કોઈ મુખ્ય માર્ગમાં સફળતા મેળવી હોય. માનવ-સમાજની પૂર્ણતા તરફ લઇ જનાર મનુષ્ય ગમે તેટલું નિષ્કુર નિયંત્રણ મુકે તો પણ તે કોઈને પોતાને વશ નથી કરી શકતો. કોઈનાં હૃદયને નથી જીતી શકતો. તેવો માણસ અત્યાચારી થઇ શકે છે, પરંતુ શિક્ષા પ્રચારક અથવા ધર્મોપદેષ્ટા નથી થઇ શકતો. ”

હૃદય-સ્પર્શી ધર્મના અભાવે કોઈપણ સંપ્રદાય પોતાના સત્ત્વ, સત્ય તેમજ સત્તા સ્થિર નથી રાખી શકતો. ભૌતિકવાદની પરીક્ષા થઇ ચુકી અને તે પરીક્ષામાં અનુતીર્ણ થઇ ગયો. કેમકે વ્યક્તિવાદ-સ્વાર્થના નિર્જીવ સિદ્ધાન્તથી ધીમે ધીમે ઉચ્ચ વિચારો તથા જીવનની પ્રજ્વલિત શિખાઓ જુઝાઇ ગઇ અને સ્વતંત્ર જીવનની જ્યોતિ ઠંડી પડી ગઇ, તેણે સૌથી પહેલાં મનુષ્યોને ઈશ્વરોપાસનાથી દૂર હઠાવીને કેવળ સફળતાની ઉપાસનામાં નિમગ્ન કરી મુક્યા.

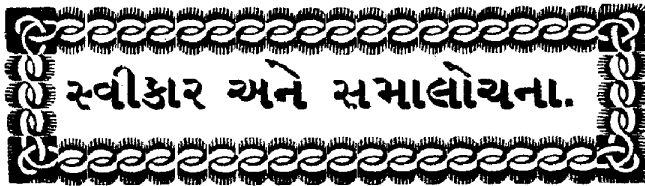
આપણા જે પ્રાચીન ઋષિમુનિઓની ચક્રવર્તી મહારાજાઓના મુકુટોથી પૂજા થતી હતી, જે રૂષિઓના પ્રખર તેજથી પ્રખલ પરાક્રમી ચક્રવર્તી રાજાઓ

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

૫૧

ઠરી જતા હતા એ રૂષિઓનું લક્ષ્ય શું ભૌતિક પદાર્થોમાં હતું ? ભૌતિકવાદથી કોઇપણ દેશનો ઉદ્ધાર નથી થઈ શકતો. ભૌતિકવાદે પાશ્ચાત્ય દેશોમાં કેવળ યુદ્ધ, ગૃહકલહ અને ગુલામીના બંધન વિગેરે વિનાશકારી વસ્તુઓનો ફેલાવો કર્યો જેને પરિણામે ત્યાંના લોકો આજે રોઈ રહ્યા છે. આપણા દેશમાં કે જ્યાં અત્યારે એક પ્રકારના ભૌતિકવાદની શરૂઆત જણાય છે ત્યાં સાંપ્રદાયિક તેમજ ગૃહકલહ, આપત્તિ વિપત્તિ અને ગુલામી ફેલાવાના ચિહ્નો પણ દ્રષ્ટિગોચર થઈ રહ્યા છે. ભૌતિકવાદથી ભારતવર્ષનું કદિ કદ્યાણુ નહિ થઈ શકે. અહિં આ તો આધ્યાત્મિક બળની જ આવશ્યકતા છે અને આપણે એ બળ ઉપર ઝાંઝુમીને જ છેવટે મુકિત પ્રાપ્ત કરી શકશું.

ભૌતિકવાદી નેતાને હવે ધીમે ધીમે અનુભવ થવા વાગ્યો છે કે તેઓ લક્ષ્યથી ઘણા દૂર નીકળી ગયા છે અને હવે અટકવાની જરૂર છે. પરિણામે આંતર રાષ્ટ્રીય સંઘની સ્થાપના થઈ છે, જગતમાં શાંતિ સંસ્થાપન અને નિરસ્ત્રીકરણના પ્રશ્નો ઉભા થયા છે, છતાં પણ સફલતા નથી મળી તો તેનું કારણ શોધવા દૂર નહિ જવું પડે. આજે ભૌતિકવાદના ભયંકર ઉંડા સાગરમાં તેઓની જીવનતરણી ડામાડોળ થઈ રહી છે તો તેનું એક માત્ર કારણ એ છે કે તેઓની પાસે કોઈ કુશળ આધ્યાત્મિક કળુધાર નથી. (ચાલુ).

શ્રી યશોવિજયજી જૈનગુરુકુળ-પાલીતાણા—નો સં. ૧૯૮૫ ની સાલનો રીપોર્ટ તથા હિસાબ અમેને અભિપ્રાય માટે મળ્યો છે. દિવસાનુદિવસ પ્રગતિ કરતી, જૈન બાળકોની સંખ્યામાં અભિવૃદ્ધિ કરતી, વ્યવહારિક ધાર્મિક શિક્ષણમાં આગળ વધતી, આશ્રયદાતાને સંતોષ આપતી, જૈન સમાજમાં ક્રમે ક્રમે અગ્ર સ્થાને પહોંચતી, વ્યવસ્થાપૂર્વક કાર્ય કરવામાં કુશળતા બેરાવતી આ સંસ્થાનો ગૃહ સાલનો વિસ્તારપૂર્વક હેવાલ અને કાર્ય વ્યવસ્થા અને આવક જવકનો હિસાબ આ રીપોર્ટમાં આપવામાં આવેલ છે. આ સંસ્થામાં માનસિક, (સ્કુલની) શારીરિક અને અધ્યાત્મિક ત્રણ પ્રકારની કેળવણી સાથે આપવામાં આવે છે. બોર્ડિંગ સાથે (વિદ્યાર્થીનું પોષણ) વ્યવહારિક અને ધાર્મિક શિક્ષણ માટે વિદ્યાલય અને વ્યાયામશાળા સાથે શિક્ષણ આપતી જૈનમાં આ એક પ્રથમ સંસ્થા છે. સાથે પુસ્તકાલય અને દવાખાનું પણ છે જેનો લાભ સાર્વજનિક પણ લેવાય છે. મુકરર ભોજન માટે તીથીઓ, સ્વામીવાત્સલ્ય ફંડ વગેરે માટેની યોજના આવકરદાયક છે, અને તેથીજ તેવી બીજી સંસ્થાઓ તેનું અનુકરણ કરે છે તે સ્વાભાવિક છે. આ ફંડ માટે તેમજ કાર્યવાહી માટે મુંગઈની કમીટી અને કાર્યવાહકોનો પ્રયત્ન, ખર્ચ અને લાગણી તેમજ સ્થાનિક કમીટીની સંપૂર્ણ દેખરેખ માટે આપતા ભોગ માટે ધન્યવાદને પાત્ર છે. આવી વ્યવસ્થાવાળી સંસ્થાની જરૂરીયાતો હજી પણ જૈન સમાજ તરફથી

૫૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પુરી ન પડે અને તેની કમીટીને તે માટે પણ ઓછી વધતો ફીકર રહ્યા કરે તે ઇચ્છવા જોઈ નહીં. જેથી જૈન સમાજે તેને દરેક પ્રકારનાં સહાય આપી તેની પ્રગતિમાં વિશેષ વૃદ્ધિ કરવી જોઈએ. શ્રાવકક્ષેત્રની પુષ્ટિ પણ આ પ્રકારે પણ થઈ શકે છે. આખો રીપોર્ટ વાંચતા તેની કાર્યવાહી, આવક જવક, હિસાબ તદ્દન વ્યવસ્થીત અને ચોખ્ખવટવાળો છે અને તેની ભવિષ્યમાં આશાદિ ઇચ્છીએ છીએ.

શ્રી લીલડીયાજી જૈન તીર્થ અને નરજીવનના નિરીક્ષણાદિ-લેખક મુનિ મહારાજ શ્રી સિદ્ધિમુનિજી-પ્રકાશક.—શ્રી મોહનલાલજી જૈન લાઇબ્રેરી-અમદાવાદ.—આ લઘુ ભુકમાં લેખક મુનિ મહારાજે આ તીર્થના ઇતિહાસ આપ્યો છે, જે વાંચવા જેવો છે. હિંદમાં ધણા પ્રાચીન તીર્થો હજી અધારામાં છે તેને ઇતિહાસિક હકીકત સાથે બહાર લાવવાની જરૂર છે અને આવા પ્રાચીન તીર્થોના ઇતિહાસો પુસ્તક રૂપે ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ પ્રકટ કરવાથી એક ઇતિહાસિક સંકલના તૈયાર થાય તેવું છે અને તેથી જૈનધર્મની સનાતનતા મટે ઘણું જ ઉપયોગી સાહિત્ય બનશે. કોઇપણ સંસ્થા કે જૈન ગૃહસ્થે તે માટે પ્રયત્નો કરવા જરૂર છે. નરજીવનનાં નિરીક્ષણા અધ્યાત્મીક પદો તથા શ્રી યશોવિજયજી ગણીકૃત અધ્યાત્મોપનિષદ્ ગ્રંથ કવિતા રૂપે આ ગ્રંથમાં દાખલ કરેલ છે જે આત્મવિચારણા માટે બાળ જીવો માટે યોગ્ય છે.—મળવાનું ટેકાણું પ્રકાશકને ત્યાં.

પન્યાસજી મહારાજશ્રી મોતીજિયજી મહારાજનો સ્વર્ગવાસ.

પન્યાસજી મહારાજ શ્રી મોતીવિજયજી મહારાજ સુમારે વીશ દિવસની બિમારી ભોગવી સીહોર ગામમાં બાદરવા શુદ્ધ ૧૧ ના રોજ પંચત્વ પામ્યા છે. મહારાજશ્રીનો ત્રીશ વર્ષનો દીક્ષા પર્યાય હતો અને તેઓશ્રી ચારિત્ર પાત્ર એક મુનિરત્ન હતા. પોતાનાં વિહાર દરમ્યાન જ્યાં જ્યાં ધાર્મિક વહીવટમાં જોડાળો કે અવ્યવસ્થિતપણું દેખાતું ત્યાં ત્યાં પોતે પ્રયત્ન કરતાં અને તેમના ચારિત્રના પ્રભાવે વહીવટની ચોખ્ખવટો પણ થતી. ધાર્મિક બાબતમાં કોઇની શરમ રાખ્યા વગર જેવું હોય તેવું સ્પષ્ટ રીતે જણાવતાં હતાં. તેઓશ્રીના સ્વર્ગવાસથી એક ચારિત્રધારી મુનિશ્રીની ખોટ પડી છે તેમના પવિત્ર આત્માને અખંડ શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

શેઠ કૃતેચંદ ખીમજીભાઈનો સ્વર્ગવાસ.

કચ્છ—મુદ્રાનિવાસી બંધુ કૃતેચંદ ખીમજીભાઈ માત્ર થોડા વખતની બિમારી ભોગવી પોતાના વતન સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. કૃતેચંદભાઈ દેવચુર ધર્મના ઉપાસક અને શ્રદ્ધાળુ ધર્મપ્રેમી હોવા સાથે માયાળુ, મિલનસાર હતા. તેઓ આ સભા ઉપર પ્રેમ ધરાવતા હતા અને કાર્યવાહીથી સંતોષ પામી સભાસદ થયા હતા. તેમના સ્વર્ગવાસથી એક લાયક સભાસદની ખોટ પડી છે. તેમના પવિત્ર આત્માને અખંડ શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

શ્રી નવપદજી આરાધનાના જ્ઞાસુઓને

—:: અમૂલ્ય લાભ ::—

શ્રી નવપદજીની પૂજા (અર્ચ, નોટ, મંડલ, યંત્ર, વિધિ વગેરે સહિત.)

પ્રભુભક્તિમાં તક્ષીન થઇ ઇષ્ટસિદ્ધિ જલદી પ્રાપ્ત કરવા માટે, પૂર્વાચાર્ય પ્રણીત પૂજાઓ એક વિશિષ્ટ કારણ છે, એવા હેતુથીજ શ્રીમદ્ યશોવિજયજી મહારાજ કૃત નવપદજીની પૂજા, અમોઘ તેના ભાવાર્થ, વિશેષાર્થ અને નોટ સાથે તૈયાર કરી પ્રગટ કરેલ છે. સાથે શ્રી નવપદજીનું મંડલ તે તે પદોના વર્ણ-રંગ અને તેની સાથે, વિવિધ રંગ અને સાચી સોનેરી શાહીની વેલ વગેરેથી તથા શ્રી નવપદજીનો યંત્ર કે જે આયંબીલ-ઓળી કરનારને પૂજન કરવા માટે ઉપયોગી છે, તે બંને છબીઓ ઉંચા આર્ટ-પેપર ઉપર મોટા ખર્ચ કરી ધણા સુંદર સુશોભિત અને મનોહર બનાવી આ ગ્રંથમાં દાખલ કરવામાં આવેલ છે. આ સાથે શ્રી સિદ્ધચક્રજી મહારાજનું આરાધન કેમ થાય, તેની સંપૂર્ણ ક્રિયાવિધિ, ચૈત્યવંદન, સ્તવનો, સ્તુતિઓ અને સાથે શ્રીમાનપદ્મવિજયજી મહારાજ અને શ્રીમાન આત્મારામજી મહારાજ કૃત નવપદજી પૂજાઓ દાખલ કરેલ છે. ઉંચા એન્ડ્રીક પેપર ઉપર ગુજરાતી સુદઃ જૂદા જૂદા ટાઇપોથી છપાવી ઉંચા કપડાના બાઈડીંગથી અલંકૃત કરેલ છે. આ ગ્રંથનું નામજ જ્યાં પવિત્ર અને પ્રાતઃસ્મરણીય છે ત્યાં તેની ઉપયોગીતા અને આરાધના માટે તો કહેવુંજ શું ! શ્રી નવપદજી આરાધનાના જ્ઞાસુ અને ખપી માટે આ એક ઉત્તમ કૃતિ છે, અને તેમાં ગુરૂમહારાજ, નવપદજી મહારાજનું મંડલ અને યંત્ર આ બુકમાં દાખલ કરેલ હોઇ આ ગ્રંથ વાંચનારને તેની અપૂર્વ રચના જણાયા સિવાય રહે તેવું નથી. આ માટે વધારે લખવા કરતાં તેનો ઉપયોગ કરવા નમ્ર સૂચના કરીએ છીએ. કિંમત રૂ. ૧-૪-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

સિવાય શ્રી નવપદજી મહારાજનું મંડલ કે જે ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે વિવિધ રંગો અને સોનેરી શાહીથી ઘણુંજ સુંદર ઉંચા આર્ટપેપર ઉપર છપાવેલ છે તે તથા શ્રી સિદ્ધચક્રજી મહારાજનો યંત્ર કે જે દર્શન, પૂજન માટે બંને ધણી ઉપયોગી વસ્તુઓ હોવાથી આ બુકમાં દાખલ કરવા ઉપરાંત છુટ્ટી કોપીયો પણ તેના ખપી માટે વધારે તૈયાર કરાવી છે.

શ્રી નવપદજીનો યંત્ર ચાર આના—શ્રી સિદ્ધચક્રજીનો યંત્ર બે આના—પોસ્ટેજ જુદું. આ બંને પ્રાતઃકાળમાં ઉઠતાં દર્શન માટે ખાસ ઉપયોગી થીને છે. માત્ર ઘણીજ થોડી નકલો છે જેથી જલદી મંગાવો.

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા—ભાવનગર.

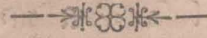
Reg. No. B. 431.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

દર માસની પૂર્ણિમાએ પ્રગટ થતું માસિક પત્ર.

પુ. ૨૮ મુ. વીર સં. ૨૪૫૬ ભાદ્રપદ. આત્મ સં. ૩૫. અંક ૨ જો.

દિવાળી કે હોળી.

“જીવનમાં દિવાળીના દિવસો આવે છે, તેમ હોળીના દિવસો પણ આવે છે; આનંદના દિવસો હોય છે, તેમ શોકના પણ હોય છે. કેટલીક વાર હોળી પછી તરત જ દિવાળી આવે છે અને કેટલીક વાર દિવાળી પછી તરત જ હોળી આવે છે. કુદરતમાં તો દિવાળી પછી આર માસે હોળી આવે છે અને હોળી પછી આઠ માસે દિવાળી આવે છે. પણ જીવનમાં તો દિવાળી કે હોળી આવતાં વાર લાગતી નથી. અને હોળી તો ધણીવાર આવે છે. કોઈ નજીવો બનાવ દિવસને દિવાળી જેવો કે હોળી જેવો બનાવી દે છે. તે બનાવ કાં તો દુઃખના દરિયામાં ધકેલે છે કે પર્વતના શિખરે પહોંચાડે છે કોઈક દિવસ આનંદમાં વસવું ધણું રહેલું લાગે છે, ત્યારે વર્ષા બીજા કોઈ દિવસે બહુ શ્રમ કરવા છતાં પણ ચિંતા આપણને છોડતી નથી. કેટલીકવાર દુઃખ નજીવું હોય, પણ તેનો વિચાર કરી કરીને આપણે તેને વધારીએ છીએ. હોળીના દિવસોમાં દિવાળીને જગીર એ કામ ધણું કઠણ છે, પણ જો મનુષ્ય વિચારશીલ હોય તો દુઃખના વાદળમાં પણ વીજળીની ચળકતી રેખા જોઈ શકે. કોઈ પણ રાત્રિ એટલી કાળી નથી કે જ્યાં એક પણ તારો ચળકતો ન હોય. દરેક દુઃખ કે પ્રતિદ્વં પ્રસંગની પાછળ અમુક હેતુ રહેલો છે, તે હેતુ માણસને અમુક પાઠ શીખવાનો છે. તે હેતુ જો આપણે સમજીએ તો દુઃખ કે પ્રતિદ્વં પ્રસંગ પણ આપણા ગુરૂ અને છે અને અનુભવ આપી આપણાં જીવનને વિકસાવે છે. ખરા કે કલ્પિત કોઈ કારણને લીધે હોળીના દિવસનો આરંભ થાય, પણ જો આપણામાં ખરા ધાર્મિકતા હોય અને આપણાં તત્ત્વજ્ઞાનમાં આપણને શ્રદ્ધા હોય તો તે દિવસનો અત્યંત દિવાળીમાં આવવો જ જોઈએ. આપણી પાસે શું છે, તેનો આનંદ અનુભવવાને બદલે આપણને શું મળ્યું નથી તેનો આપણે વધારે વિચાર કરીએ છીએ અને આ રીતે આપણને ચારે બાજુએ દુઃખ જ જણાય છે.”

* * * * *

દિવાળી-આનંદ એ આત્માનો સ્વભાવ છે અને તેવો સ્વભાવ ખીલવવો એ આપણું કર્તવ્ય છે. કોઈ પ્રસંગમાં દિવાળી કે હોળી ઉત્પન્ન કરવાનું બળ નથી. આપણી મનોદશા તે પ્રસંગને આનંદજનક કે શોકજનક બનાવે છે. જે સમયે મન બહારના પ્રસંગોની લક્ષ્યતા ઓછી અંકિતાં શીખ્યું અને તે પ્રસંગોને અનુભવ લેવાના સાધન તરીકે વાપરતાં શીખ્યું પણ તેનાથી અંધારું અંધ થયું તે સમયે અંધ દિવસો દિવાળીમય થઈ જશે. દારણ કે અંધરની ઉચ્ચ મનોદશા જ્યાં ત્યાં પ્રકાશ નાંખી વાદળને પ્રકાશિત બનાવશે માટે ખરો દેવદાર બહારના પ્રસંગોમાં નહિ, પણ આપણાં મનમાં તથા હૃદયમાં કરવાનો છે.